

Като малко, кротко шчле,
Подъ ножъ О! търз,— милый Фебъ !

Быстры сълзы тайно лѣтъ,
Тебе днрѣж, ангелъ миля.
Тайнинчко Охтѣж, линѣтъ
Кат' откликътъ карамфилъ.

Исподъ вѣжды тебъ поглѣждамъ,
Кат' та грѣшнѣж самъ и тамъ ;
Но сърце да нѣ ти повреждамъ
Не дѣрзнибомъ знакъ да дамъ,

Свидно ми є да подстоѧтъ
Толко крѣхко сърчище,
Милостъ-тѣж си да отворятъ
Напиганѣ на лице !

Да ме види съ менѣ да тѣже
Отъ любинкобы стрѣлы,
Съсъ мечты сърце да лѣже
Хубостъ-тѣж да нѣ мили.

Ты не знаешь, хубавице
Драгицкобы-тѣж стрѣлы ;
Какъ злѣ ранатъ гзлажицѣ !
Ты не знаешь какъ боли.

Ты не знаешь тозъ Любника